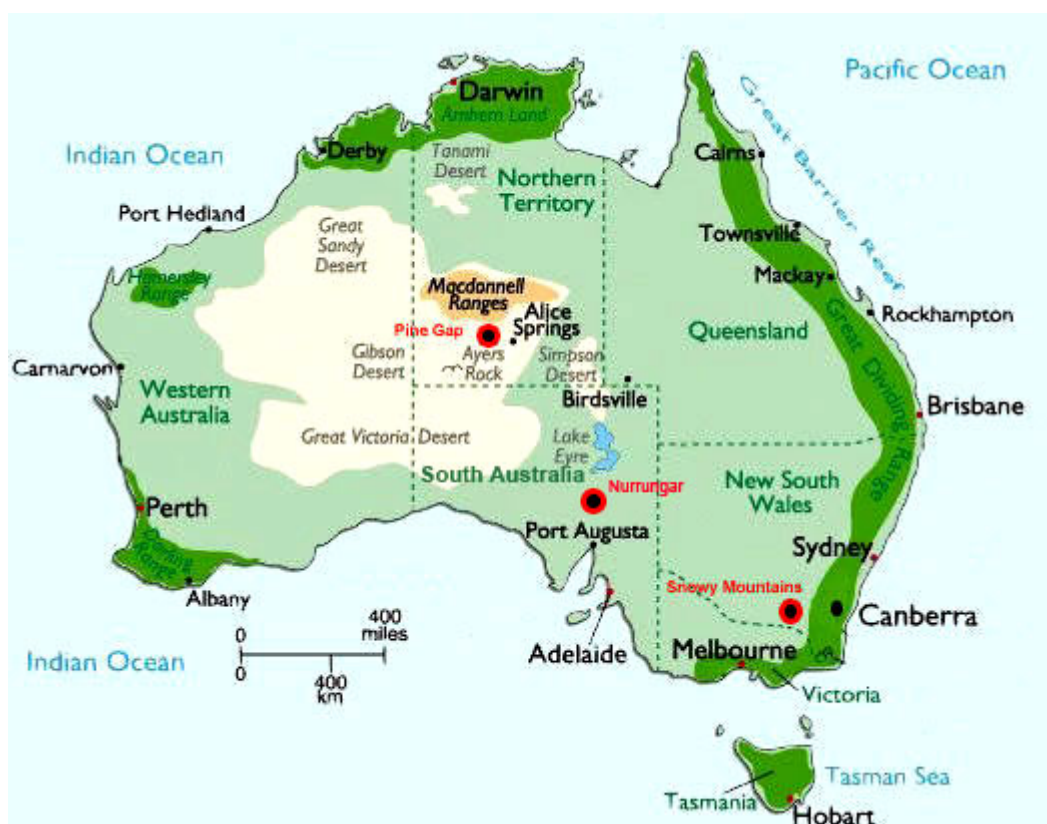


Извънземна технология в Пайн Гап

Тайна технология в Пайн Гап

В книгата си „Космическа конспирация“ Стан Дейо пише че Пайн Гап се намира на 12 мили от мъртвата точка на Австралия и е на 5.3 мили под земята. Тази кухня може да бъде използвана като подземна антена за излъчвания на електрически вълни с ниски честоти. Дейо казва че антената се използва за изследвания както на горната атмосфера, така и на подземни такива. „Антената-сонда“ може да бъде използвана, за да се създаде огромно поле над цялата планета.



Тази система, може да се настрои, за да създаде резониращо електрическо поле над земята на височина около 250 мили. В книгата се казва че има слухове че Пайн Гап разполага с много голямо ядрено съоръжение, което се използва да захранва огромния „приемник“. Предполага се също че има и високо енергийни плазмени ускорители за производство на захранване, „мъртъв лъч“ или плазмено оръжие.

Д-р Жан Франсоа Жий пише, че американската база в Уест Кейп, близо до залива Ексмоут в западна Австралия, има по-стар тип приемник от този използван в Пайн Гап и който се използва да изпраща електрически ток до американски подводници. Знае се че електрическите потоци предавани по този начин се отнасят до плазмо-динамичните клетки.

Стан Дейо продължава с това, че през 1973 г. в официална информация се казва че Пайн Гап и неговата сродна станция в Гуам (Тихия океан) подпомагали фотографски сателити. Всеки тежал 11 тона и бил 50 фута на дължина и 10 фута на ширина и можел да сканира цялата повърхност на Земята всеки 24 часа, като можел да променя височината си със 100-200 мили за снимки от по-близко разстояние. Снимките били толкова кристални че можели да покажат обект с ширина 30 сантиметра. Те можели да използват и инфрачервени сензори.

АНТИГРАВИТАЦИОННИ ИЗСЛЕДВАНИЯ В ПАЙН ГАП

Бил Чалкър пише за „Australasian UFOLogist”, че Уилям Мартин – криптограф на NSA (Национална Агенция за Сигурност), който бяга в Москва, разкрива че САЩ извършват постоянни изследвания свързани с електромагнитното задвижване в Пайн Гап от 1966 г. Първоначално това започнало в САЩ след войната. После било необходимо да се премести в по-отдалечени райони.

Аспектите на сигурността включвали хипнотични и постхипнотични ключове поставени на персонала, преди да бъдат одобрени за проекта. Очевидно двама служители в Пайн Гап, които посетили Пърт са говорили за електромагнитни устройства, които изглеждали като НЛО и дори за извънземни същества в Пайн Гап. Освен това има трима свидетели, които са видели камуфлажна врата да се отваря в Пайн Гап, след което кръгъл металически обект тихо се издигнал вертикално преди да изчезне с огромна скорост.

Това е в съзвучие с казаното в статията Крепостта Австралия. На Били Дий било изпратено писмо относно човек който твърдял, че неговия баща е работел за направата на НЛО-та в Пайн Гап. Той работел за Федералната Авиационна Администрация през по-голямата част от живота си, а също работел и в центъра за контрол на трафика в Сиймор, Калифорния през 70-те години като оправял програмирането на компютри. Той бил един от общо двама или трима в САЩ, които познавали всички програми, които инсталирали.

През късните 70 години на ХХ в. той направил няколко пътувания до Вашингтон, Атлантик Сити и Австралия. Не му било позволено да говори с жена си за това какво върши, казвайки че е отвъд неговия контрол. Тя не се ядосвала за неговите дълги пътувания в Австралия. Когато родителите му го посетили при едно от техните „внезапни” пристигания и заминавания, той видял куфар с верига на ръката на баща си. Те били следени от двама мъже навсякъде с кола. Били под постоянно наблюдение и телефона им бил подслушван. Сина забелязал камионетка с правителствен номер да ги следва навсякъде, а той самия започнал да получава заплашителни обаждания.

След като се скарал с баща си, той му признал че е работил над летяща чиния на базата на антигравитационно задвижване, като свързвал компютърни части в подземията на Пайн Гап. Казал че може да достави всякаква информация на сина си за да докаже че това е вярно. На следващия ден се обадил и разкрил това което е вършел и му казал да си мълчи или с тях може да се случи нещо.

ПОДЗЕМНИ БАЗИ

Брантон пише че на симпозиума на Ранд, който се състоял в конструкция дълбоко под земята, имало планове през 50-те години да се построят подземни бази, лаборатории и градове-комплекси свързани с изумителна мрежа от тунели, за да се запазят и защитят интересите на тайните общества.

Тези тайни общества направили пакт с извънземни същества с цел още по-голяма доминация.

Но те на свой ред били доминирани от извънземните, които ги смятали за по-нисши.

ПОСЕЩЕНИЕ В ДЪЛСИ, НЮ МЕКСИКИО – БРАНТОН

СТРАННОСТИ В ПЛАТОТО АРКУЛЕТА

„При пристигането си бях запознат с д-р Джон Ф. Жий – той беше французин и имаше докторска титла по математика/физика от университета в Париж. Той е работил в тясно сътрудничество с френското правителство по въпроса с феномена НЛО в неговата държава. Д-р Жий е публикувал доклад за друга подобна на Дълси база близо до Пайн Гап – Алис Спрингс, Австралия. Тази база е масивна, на много нива и се управлява от „Римския Клуб“, който както и организацията на Билдербергите се счита за прикритие на баварските илюминати.

В статията се говори за изследвания относно антигравитационен диск и планове Пайн Гап да се направи „контролния център“ на Новия Световен Ред. Пайн Гап е оборудван с цели нива от компютърни терминали свързани с големите компютърни мрежи в света и съдържа доста интимни детайли за по-голямата част от хората живеещи в индустриалните държави.

В материала се говори също за инфилтрацията на някои големи религиозни секти, медиите, правителствата, икономиката, образованието и други нива на обществото от баварските илюминати, с цел да се подготви пътя за диктатурата на Новия Световен Ред. Споменава се също че работниците в Пайн Гап са високо обучени и програмирани така, че да не са заплаха или по какъвто и да е начин да саботират сигурността на илюминатските проекти, които се извършват там – пише Брантон.

ПОДЗЕМНИ РИТУАЛИ

Брантон казва че:

„Подземните хибридни генетични линии на рептилиите с отрицателен резус фактор манипулират тези, които са на „повърхността“ от векове. Подземното общество действа като „паразит“. Членове на масонската ложа имат достъп до тези, които живеят под земята ако са инициирани в 13 илюминатска степен – тоест нива между 34-46.

Под повечето големи градове особено в САЩ, съществуват подземни копия – „градове”, контролирани от масонско/хибриден/извънземен „елит”. Честно съществуват наземни и подземни терминали под масонски ложи, полицейски станции, летища и правителствени сгради на много градове. Тези в подземното общество имат достъп до междузвездна технология и фактически нашето контролирано общество служи да подхранва техните завоевания на други светове (включително употребата на подобна на Монтоук старгейт/времева технология, която планетарната решетка – сама по себе си уникална във вселената – позволява).

Някои от големите световни градове са били преднамерено създадени от масонския/хибриден елит, за да направят по-лесен достъпа до вече съществуващите подземни нива, някои от които са на хиляди години. Имайки предвид че лабораториите в Лос Аламос имат работещ прототип на ядрено захранвани сонди, които буквално топят и правят тунели през земята със скорост 8 мили в час – преди 40 години, може да си представите колко големи тези подземни системи са станали до днес.

КУЛТЪТ КЪМ ЗМИЯТА

Ню Йорк е един от най-големите дракониански гнезда в света, тоест подземната „Атлантска” система, която е свързана под тази местност. Те буквално контролират цялата пирамида на Уол Стрийт от отдолу, с помощта на рептилианските кръвни линии. Поддържането на контрола върху планетата е от изключително важно значение за завоеванието и контрола над цялата галактика поради невероятното многообразие и редки елементи и ресурси, които планетата притежава. Всичко това в комбинация със системната решетка, която позволява генерацията на време-пространствени портали.

Например една двойка, която била посветена в „култа на змията” била по-късно посетена от агент на голяма космическа „Федерация”, който ги информирал за геноцида който извършват земните сили на „Алтернатива 3” срещу миролюбиви представители на други светове.

Брантон счита че това се отнася до черните операции базирани под Ню Швабенленд, Антарктика, Дълси, Ню Мексико, Пайн Гап, Австралия и Монтоук, Ню Йорк.

ПОДЗЕМНАТА БАЗА В ПАЙН ГАП АВСТРАЛИЯ И ВРЪЗКИТЕ Й С НЛО

Следващото е изпратено анонимно до сайта Rumor Mills, относно скорошни развития в Австралия, подготвящи я да бъде спасителен рай за глобалния елит по време на период на световно правителство с военно положение. Извънземна инвазия също не е изключена. Материала изглежда е написан от бивш австралийски правителствен представител.

Ето и кратко обобщение:

През 1989 г. австралийските служби за спешни ситуации са започнали да бъдат модернизирани и военни от запаса съдействали за това. В тази връзка Националния Съвет за Безопасност на Австралия (НСБА) бил ангажиран със задачата. Полицията, пожарната и линейките са вече под един

покрив и продадени на компания наречена „Intergraph Inc”, която е специализирана американска компания за която се смята че е тясно свързана с NSA.

През 1976 г. се присъединява американецът Джон Фредрих, подкрепен от NSA и става изпълнителен директор през 1982 г. Компанията се разширява скоростно след като доразвива базата в Гипсленд, Виктория, включваща частна военновъздушна и флотска секция.

Австралийското разузнаване било тренирано от ЦРУ. НСБА доставяла подкрепа в сигурността на всички американски тайни бази в Австралия включително новите Омега бази във Виктория и Тасмания. Американските ВВС извършвали съвместни тренировъчни упражнения с НСБА. Връзката със сигурната Кралска Военновъздушна Австралийска база в Ийст Сеил била доста близка и доста често използвана от U2 полетите на НАСА и други необяснени американски летателни апарати. Базата е и хранилище за тайна НЛО информация и Фредерик Валентич посетил специален курс свързан с НЛО преди да изчезне около Бас Стрейт през 1978 г. докато докладвал близка среща с голямо НЛО.

Валентич бил толкова притеснен за това което е видял и му е казано в Сейл, че той емоционално казал на родителите си: *„ако ме вземат ще съм ОК, така че не се притеснявайте, те вероятно ще ме върнат пак”*. НСБА се счита да е тясно свързана с проблема НЛО и може ефективно да прибира апарати от земята и морските дълбини.

Тяхната частна самолетна линия се ползвала за движение на изпрани пари и наркотици вътре и навън от Австралия. Фредрих летял в джет с американския флаг и лого на ЦРУ на опашката. Неговия бивш персонален пилот споменава три случая когато го е взимал от Пайн Гап, където винаги чакал сам на терминала.

АВСТРАЛИЯ СЕГА Е ПОД АМЕРИКАНСКА ВЛАСТ

Нов главен щаб е избран близо до Канбера и вероятно в подземните съоръжения на „Снежните Планини”. Това е огромна система с възможност да побере хиляди хора и е свързана с Канбера чрез тайна подземна железница. Там има вече интегрирана военна сила, която е координирана с всички служби за спешна помощ и полицейски организации.

Технологията за полицейска държава е налице и тотален военен контрол може да се установи само за няколко часа. През 1996 г. австралийската армия, ВВС и флота били координирани под ръководството само на един командващ офицер. Възприети са нови тренировъчни методи за полицията и е поръчано оборудване от най-висока класа. ФБР помага всичко да се преструктурира по образец на американската система. Това включва и специални тренировъчни курсове за „напреднали методи за разпит”.

Австралийските затвори се приватизират от „Wackenhut Inc”, притежавана от бивш старши офицер от ФБР, който продължава да е в контакт с тях и с ЦРУ. Има сериозни слухове за съществуващи лагери за задържане без съд в забранените за достъп военни зони. Wackenhut Inc, доставя на много затвори бодлива тел и електрически бариери. През 1975 г. премиера Уитлам изрази негодуванието си

от тайните бази в Пайн Гап, Нарунга и Северозападен Кейп най-вече заради малката власт на австралийците там.

Уитлам постоянно натискал американското правителство да позволи на австралийците да получат по-голяма роля в управляването на базите и да имат пълен достъп до информацията, която те притежават. Той искал също да промени и условията на споразумението, така че австралийците да командват. Подобни искания дошли твърде много на американската администрация, така че били издадени заповеди да се дестабилизира и отстрани австралийското правителство. Иронично е че точно Пайн Гап играе ключова роля в унищожаването на Уитлам, действайки като основен преносвач на тайни комуникации между Вашингтон и Австралия през този период. Младият американски шпионин Кристофър Бойс, който работел в „черната стая“ в Ел Сегундо, Лос Анджелис, твърди че е решил да продаде тайните на страната си на руснаците, защото е прочел строго секретната кодирана информация идваща и отиваща към Пайн Гап.

Тези комуникации ясно показвали на Бойс, че САЩ атакуват приятелско правителство с ясните намерения да го унищожат. Той гледал как всеки ден се изпращат инструкции на полевите офицери на ЦРУ, лидери на австралийските синдикати, политици, важни публични личности и на практика на всички които могат да повлияят на обстановката. ЦРУ събирало дълговете си и Пайн Гап подпомагала това. Бойс казва че не го е направил заради парите, а от отвращението което изпитал към действията на американското правителство. Бойс споменава че сър Джон Кер, генерал-губернатора на Австралия, който използвал конституцията, за да уволни Уитлам бил един от техните хора. Началника на Бойс постоянно се отнасял към него с думите „нашия човек Кер“ и постоянно казвал на Бойс и на други в „черната стая“, че той е главния ключ за това да се отърве Австралия от Уитлам и цялото му обкръжение. Сър Джон не само имал кодово име, а изцяло индивидуална кодова система направена специално за него. Изглеждало че базите са толкова ценни за САЩ, че те не биха се спрели пред нищо, за да предпазят своите операции и тайни, които базите съдържали.

Заместник премиера д-р Джим Каринс пък, е твърдял че американците ще извършат военен преврат срещу правителството ако не успеят с подмолни средства. Той казва: *„Считам че има голям шанс американците да се опитат да направят това, което направиха в Чили и ние всички може да бъдем избити в процеса“*. Той не се шегуваше.

ОПЕРАЦИЯ ПАЙН ГАП

Учен от австралийския елит на много ключова позиция разкрива, че: има поне десет топ секретни американски съоръжения в Австралия като така нареченото *„Съвместно отбранително съоръжение за космически изследвания“* в Пайн Гап е най-важното от всички. Оригиналното Пайн Гап е трябвало да контролира и събира информацията от разузнавателните сателити позиционирани над Тихия Океан и Азия от ЦРУ, НРО (Национален Разузнавателен Офис) и NSA.

Местоположението на Пайн Гап е избрано заради неговата близост до Тихия и Индийския океан и Азия. Под внимание също е взето местоположението съобразно други важни локации на планетата, неговата изолация и това че се намира в местност с ниска електромагнитна радиация. Конструкцията

му е направена изцяло от американски предприемачи, които летят до Австралия със свои работници на смени. Базата става оперативна след 2 години. Има слухове за огромни подземни съоръжения, които се простират до 12 нива под базата. Дълги тунели с форма подобна на джанти или спици на колело продължават с мили от центъра на базата.

В дълбоко защитена подземна камера е бил инсталиран таен ядрен реактор подобен като размер до тези, които захранват подводниците. Има и „официална” наземна генераторна станция работеща на дизел, която не работи през по-голямата част и не е свързана с външен източник. Дълбоко на 20 000 фута под базата има издълбана дупка, в която е поставена свръх нискочестотна антена, която очевидно се използва за тайни експерименти свързани с резонансните теории на Тесла, както и за нискочестотни комуникации по целия свят.

Комуникационните системи на Пайн Гап са възможно най-сложните налични и използващи сателити, микровълни, ниски честоти и отделен кабел за връзка със САЩ. Пайн Гап е директно свързан с Нарунга, Северозападен Кейп, Джералдтон, Австралийския Директорат в Мелбърн, Канбера, Сидни, всички станции на ЦРУ и NSA, всички австралийски защитни и технологични организации занимаващи се с НЛО и прибиране на паднали апарати. Седмично се пазарува директно от САЩ.

Пайн Гап е мулти-милиардна операция от голяма важност за американското правителство. Пайн Гап има 8 бели радарни купола положени близо до групи ниски сгради. На няколко мили от базата има двойна ограда патрулирана постоянно от американски гардове и служители на австралийската федерална полиция. Пайн Гап в момента се разширява. Строи се втора наземна станция генератор, както и голям брой помещения за допълнителен персонал. Персонала е увеличен на 1 200 души през 1996 г. Официалната причина за това била „Азиатския икономически шпионаж”.



НЛО-та ВИДЕНИ БЛИЗО ДО ПАЙН ГАП

Автор на „Крепостта Австралия” казва, че в Централна и Южна Австралия е имало винаги висока активност на НЛО фокусирана около ракетната установка Умърс, както и ядрения полигон в Маралинга. Откакто е започнала конструкцията на базата в Пайн Гап и по-късно в Нарунга, има рязко увеличение на свидетелствата на НЛО, а някои от тях са описани като доста странни. В един случай през 1989 г. са замесени трима ловци, които били на нощен лов около хълмовете близо до Пай Гап.

Около 4 и 30 сутринта те наблюдавали огромна камуфлажна врата да се отваря от една страна на нисък хълм и се появил кръгообразен диск от образувалата се дупка, след което се изстрелял

вертикално с огромна скорост. Вратата след това бавно се затворила и всичко се върнало както си е било.

Камуфлажът бил толкова добър, че от тяхната удобна позиция те не могли да видят нищо необикновено на мястото след като вратата се затворила. През 1975 г. пътниците на самолет, който минавал оттам, видели голям бял обект, подобен като размер на белите радарни куполи, който рязко скочил във въздуха и изчезнал рязко след това в северозападна посока.

По-голямата част от пътниците и екипажа станали свидетели на събитието. През 1980 г. имало отново случай с камуфлажна врата, при който двама члена на полицията на северната територия, които издирвали изчезнало дете от Алис Спрингс наблюдавали 3 обекта с форма подобна на „джакузита“, които прелетели бавно над базата и след това един по един изчезнали в „черна дупка“ на хълма. Това също се случило в ранните часове на сутринта, а понеже двамата полицаи е трябвало да се срещнат с други членове на издирващата група, те тръгнали дори без да видят вратата да се затваря.

СТРАННИ ЛЪЧИ ОТ НЛО КРАЙ ПАЙН ГАП

През 1973 г. друг тип наблюдение включва сини, червени и златисти лъчи. Правителствен картограф, който бил на къмпинг близо до Пайн Гап, видял вертикален лъч с много силна синя светлина да идва от базата. Решил да погледне отблизо и докарал колата си до върха на нисък хълм, от който базата се виждала добре. Имало пълнолуние и куполните радари можели да се видят дори с просто око. През мощният му бинокъл се виждала по-голямата част от базата, на 8 мили далечина, както и странно изглеждащ обект, който кръжал над базата на височина от около 1 000 фута според неговите изчисления. Отначало той помислил че това е балон с форма на пура или дирижабъл. Но тази му идея бързо се изпарила, когато обекта бавно се обърнал на 45 градуса като показал горната си повърхност.

Обектът бил перфектно кръгъл с централен купол. Картографът изчислил че диаметъра на диска е около 500-600 фута. На лунна светлина диска изглеждал с приглушено сив цвят с леко жълтеникаво по краищата. Тънък ярък син лъч се спускал от диска към базата. Странното в този лъч било че не светнал изведнъж като от фенер например, а бавно се движел към базата.

Лъчът се движел бавно като постепенно отишъл зад радарните куполи. Няколко минути по-късно светлият лъч се скрил само за да бъде последван от друг подобен син лъч. Той пък бил последван от златист лъч който се повил много близо до синия. След около 30 секунди и двата лъча се скрили в базата.

Целият процес продължил за около 40 минути и приключило, когато дискът рязко се разлюлял и излетял вертикално с голяма скорост, изчезвайки за няколко секунди. След като докладвал какво е видял на своя главен офицер в Алис Спрингс картографът бързо бил „посъветван“ в следствие от някои „услужливи“ хора които го предупредили да си мълчи за видяното, иначе ще има сериозни неприятности. Казано му било също че не е видял нищо и да запомни това.

Друго, по-комплексно наблюдение било свързано с 5 свидетели през 1984 г. Лидерът на тази група бил технически експерт в западно-австралийския правителствен департамент, който получавал настойчиви доклади от колеги за голяма НЛО активност около Алис Спрингс и Пайн Гап. Било му казано че между определени дати нещо голямо ще се случи. Информацията била толкова интригуваща, че той решил да спретне тайна експедиция до централна Австралия и да доближи Пайн Гап откъм запад през пустинята Гибсън и планинската верига Макдонъл. Те използвали 2 специално подготвени автомобили и след като навлезли в планинската верига пътували само през нощта, за да намалят шанса за засичане. След като достигнали близо до Пайн Гап те скрили колите и се позиционирали в издигната зона от която се виждала базата на разстояние 10 мили. Тъй като имали няколко малки астрономически телескопи не било трудно да имат добра видимост към по-голямата част от базата.

През първите няколко дни и нощи почти нищо не се случило. Освен случайното движение на малки превозни средства и хора, всичко било тихо. Групата станала нетърпелива, но решила да остане поне седмица с надежда че ще видят нещо интересно.

По време на вечерта на четвъртия ден те забелязали необикновена активност да се извършва в зоната на основната база. Известен брой автомобили се придвижвали в базата и групи от хора облечени в работни облекла се събирали в различни точки близо до радарните куполи.

Изведнъж светъл лъч със златист цвят светлина се разпрострял от центъра на мястото с куполните радари. Лъчът бил широк няколко метра и бил доста силен. Широчината изглежда останала същата през цялото време, а лъчът се простирал вертикално в небето. Изглеждал почти солиден.

Дълги и неравни облаци се появили в чистото небе заобикаляйки лъча, който въпреки че имало вятър останал стационарен. Лъчът изведнъж спрял и тръбния облак започнал да се движи на изток като вертикална следа от водна пара. Лъчът пулсирал няколко пъти и всеки път когато го правел, облачния ефект се появявал и дори формирал нещо подобно на образование от кръгове от пушек. На всички свидетели рязко им прилошало.

Златистият лъч бил свален и отново облаци започнали да се отдръпват настрани. След това 5 обекта подобни на звезди се появили от юг. Четири били в строга формация с форма на диамант, а петия изглеждал като цилиндър и ги следвал на дистанция от около 2 мили. Четирите по-малки обекта намалили скоростта като достигнали базата и заели позициите север, юг изток и запад от базата като всеки се движел в малки кръгове.

Белият обект с форма на цилиндър, който имал ярко сияние в центъра си, се движел към базата като намалил височината си до около 500 фута и спрял. След като се озовал на позиция сини лъчи започнали да се появяват между всички 5 обекта и земята.

Цялата сцена била повече от странна и изглеждало че извънземен апарат бил в директна комуникация с човешките обитатели на базата под тях.

Трябва да се отбележи и че целият епизод бил заснет на видео касета и 35 милиметров филм. Въпреки всичко това се явявало случай, в който правителствения департамент шпионира чуждестранен приятел и нищо не било публикувано и със сигурност никога няма и да бъде.

След 5 минути един от малките обекти бързо поел към базата и се приземил в северната ѝ страна. Останал там 17 минути и след това се върнал на първоначалната си позиция в източната част на базата и около 1 000 фута над земята.

Лъчът със златиста светлина отново се появил в местността на куполообразните радари. Този път малките обекти започнали да се въртят около лъча и да увеличават височината си вертикално все едно го изследват. След това четирите обекта се върнали на предишните си позиции. Облакът около лъча започнал да се удебелява и изглеждал като дълга тънка йонна колона. Лъчът бил изключен и отново сивкав облак се отделил и се отправил на изток.

Цилиндричният обект започнал да набира височина като спрял в близост до малките обекти, които отново били във формация с форма на диамант. После групата се придвижила в южна посока и изчезнала за няколко секунди.

Свидетелите били шокирани от това което са видели и изглеждало очевидно че имало кооперативни действия между хора и извънземни. Сторило им се странно че въпреки големите мерки за сигурност в Пайн Гап, те успели да се доближат доста близо без да бъдат спрени. Може би и без това никой не би повярвал на техните фотографски доказателства и биха били обявени за измама. Все пак всичко се случвало пред очите им само на 15 мили от големия град Алис Спрингс. Може би това което били видели се явявал много важен експеримент и подобно „показване” било неизбежно от време на време.

Групата прекара следващите няколко дни наблюдавайки базата ден и нощ и освен хеликоптерите и други малки самолети те видели и поне 7 други НЛО-та в зоната. Един от свидетелите по-късно описва изживяването при което кожата му настръхва всеки път когато си помисли за него.

След като напуснали зоната те минали по обиколен път около базата и карали по магистралата до Алис Спрингс. Изглежда никой не ги забелязал. Всички били съгласни че това което наблюдавали променило мирогледа им за нещата по принцип, но до известна степен ги отвратило това, че вече знаели че правителството ги лъже от самото начало и го е правило в кооперация със съюзник.

НЛО НАБЛЮДЕНИЯ В АЛИС СПРИНГС

Мрежата на Кейт Бастърфийлд е каталогизирала различни наблюдения близо до Алис Спрингс. Накратко: къмпингуващи видели ярка сребърна топка от бяла светлина да премигва, след това други бели светлини се групирани с нея и се отдалечили бързо; през 1998 г. свидетели са видели голяма сребърна светлина в небето с размер на баскетболна топка, която изчезнала на юг. По време на това радиовръзката на свидетелите се загубила.

По същото време е имало и „грозд” с форма на триъгълник от 5 малки светлини, които трептели след което избледнял. Други източници казват, че през 1996 г. 40 оранжеви светлини с размер на нокът направили 2 ясни формации. Първата била кръг от 19 светлини, които кръжели около 15 минути. После 21 подобни светлини се придвижили в 2 прави линии от изток на запад, след които формирали 1 права линия. Двете формации след това отишли на запад и били изгубени от поглед; НЛО изглеждащо като синя светлина се приземило на около 10 км. от Алис Спрингс.

Неочаквано се издигнало отново и свидетелите видели, че е около 14 метра в диаметър с плоска основа и линии около дъното и върха. Синята светлина формирала ореол около себе си и издавала бръмчащ звук. За кратко била и над колата на свидетелите и те помислили че ги наблюдават.

След това отлетяло към Пайн Гап. Местните казали после че много бетоновози са отивали към Пайн Гап.

ИЗВЪНЗЕМНИ КОНТАКТИ

Въпреки че НЛО-та са били наблюдавани редовно по време и след Втората световна война, те не били проблем с потенциални социални последици до 1947 г. Големият изблик на публично оповестени наблюдения, които последвали първоначалния контакт на Кенет Арнолд в северозападен САЩ, причинил доста грижи на официалните власти. Било ясно от самото начало че видяното било доста превъзхождащо всичко произведено на Земята и било логично да се предположи че операторите на такива машини са с висок интелекти и почти сигурно от космоса. Толкова много доказателства, включително намерено оборудване, били акумулирани, че нямало начин да се отрече важността на подобни събития и опасността, която те представлявали. Земята била посещавана и подробно изследвана и какво официалните власти трябвало да направят относно това?

Първо трябвало да прикрият всичко така, че обществото да бъде предпазено. После било важно правителството да влезе в контакт с посетителите и да установи определени правила преди да настъпи пълно разкриване, което да доведе до колапс на цивилизационния социален ред. Трето ако наблюдаваните апарати представлявали напреднала наука от висок порядък, можело да има технически предимства ако се направи контакт.

Не е съвсем ясно кога точно е направен първият контакт на САЩ, но информацията от различни източници показва радио комуникации, последвани от директни контакти лице в лице в ранните 50 години на XX в. СССР и Великобритания също опитали да установят свои собствени контакти по това време. След като било постигнато известно разбиране, първоначалните форми на комуникация били централизирани в САЩ като руснаците им съдействали до средата на 50-те години.

Важността на ситуацията довела до тайното основаване на NSA от администрацията на Труман през 1954 г. Първоначалната задача на NSA била да установи и развие надеждни и сигурни комуникации с извънземните, които посещавали Земята и да разбере колкото се може повече за тях. Има строги индикации, че до ден днешен NSA е въввлечена дълбоко с НЛО и тяхната основна дейност е да идентифицира и следи извънземните комуникации и да потиска всяка информация, която може да потвърди тяхната реалност на обществото. Тази политика били строго поддържана и е може би полезна за самите извънземни отколкото за човешката раса. Извънземните преследват свои собствени цели и не искат нежелано вмешателство от официалните власти или широките маси, които контролират.

Извънземното присъствие в Австралия е подобно на това в САЩ, Европа и Русия. В замяна на някои технологии и сътрудничество в други области, извънземните извършват собствени генетични експерименти и експлоатират страната без да срещат никакви спънки от хората. Имат зелена светлина да правят каквото си искат, тъй като няма кой да ги спре.

НЛО вмешателството в австралийските дела започва в края на 40-те, точно както и в САЩ. Става голям проблем през 50-те и 60-те, когато британците правят ядрени тестове в Южна Австралия и изстрелвали различни ракети от ракетната установка в Умера. НЛО дейността била толкова голяма в тези тестови зони че ядрените експлозии и изстрелването на ракети трябвало да бъдат спирани често за по няколко дни поради електромагнитните ефекти, които причинявали тотално спиране на тока на тестовите места. Самият град Умера често оставал без ток с часове когато наблизо минавали НЛО-та, а един източник твърди, че те са и снимани от камерите за следене на ракетите. Фактически повече от 16 000 фута филм бил сниман и на него се виждали различни летателни обекти да минават през зоната. Филмът бил изпратен във Вашингтон за анализ. Почти сигурно е, че поради технологичните постижения на САЩ, извънземните насочили своето главно внимание върху тази държава. Въпреки това те не пренебрегнали дейностите и на другите държави и продължили да следят човешките дейности – военни и цивилни по целия свят.

С течение на времето САЩ и Русия създали взаимоотношения с 2 извънземни раси.

ТЕХНИЧЕСКА ПОМОЩ ОТ ИЗВЪНЗЕМНИТЕ ЗА ПРЕДОТВРЯВАНЕ НА АТАКА ОТ КОСМОСА?

Освен този контакт, който се развил във форма на сътрудничество, станало ясно че поне 7 други групи извънземни са посещавали планетата и са нямали връзка с другите две. Дори има сериозна индикация, че били неприятелски настроени към тях и по между си и често враждебно настроени и към хората. Тайно официално разследване на времето показвало че някои от тези групи подготвят огромна военна операция срещу Земята. Това направило приятелското сътрудничество с първите две групи още по-важно.

Има индикации, че техническата помощ доставена от първите две групи донесла огромен скок в технологичното развитие и направило програмата „Звездни войни” реалност. В замяна на това че оставили извънземните да действат на воля на Земята като пазят своето присъствие в тайна, те предоставили техническото ноу хау, за да се предотвратят бъдещи войни и да се спрат извънземни групи да нападнат планетата. Те са мозъците зад „звездни войни” продължение на които е HAARP системата, която създава електромагнитен щит над света, за да предотврати атака от космоса. Тези разработки никога не са имали нищо общо със заплахата от съветска Русия, а дори руснаците активно сътрудничели в развитието на програмите.

Подобни напреднали защитни системи изисквали световно покритие и включвало операционни центрове в обезопасени зони в няколко държави. Австралия била и все още е идеално място за подобни цели и се използва в пълния си потенциал.

От самото начало Пайн Гап била асоциирана с тайни научни експерименти с антигравитация, магнитно задвижване и това което радикалната преса описва през 60-те години като „научнофантастични изследвания”. Определено комуникационните функции на базата били важни и все още са, но изследователските разработващи секции ситуирани под повърхността се считали за основни за бъдещето на планетата. Тук извънземни извършват своята работа в частично сътрудничество със земни учени. Те живеят при специални условия и изолация и идват и си отиват когато пожелаят.

ДРУГИ АВСТРАЛИЙСКИ БАЗИ НА САЩ

НАРУНГАР – СЪВМЕСТНА ОТБРАНИТЕЛНА СТАНЦИЯ ЗА КОСМИЧЕСКА КОМУНИКАЦИЯ

По много начини Нарунгар е подобна на базата Пайн Гап. На повърхността нейната военна роля е да черпи информация от геостационарните сателити, които следят за ракетни изстрелвания и ядрени детонации в Австралия и Средния Изток. Това обаче представлява само малък процент от техните дейности. Основно базата действа като бекъп-съоръжение на Пайн Гап, като има обширни подземни инсталации и нелегален ядрен реактор, за който се осигуряват огромни количества вода, които се пренасят с влак. Както и при Пайн Гап базата се намира в изолирана зона с ниска електромагнетична активност и е „запечатана“ от човешки поглед със зона за сигурност, която е част от „Забранената зона Умера“.

От времето през което почва строежа на базата Нарунгар през 1969 г. НЛО дейността в зоната на Умера е нараснала до нива подобни на пика от ядрените и ракетни тестове през 50-те и 60-те години. Остава една от най-активните НЛО зони в Австралия. Един източник казал на автора на „Крепостта Австралия“, че извънземните ползват Нарунгар както ползват и Пайн Гап. Имали пълен достъп и нямало начин да бъдат контролирани. „Те управляват мястото“ – казал източника.

Отделно от нейните очевидни функции, основната цел на Нарунгар остава строго секретна. Знае се че има подобни комуникационни връзки като Пайн Гап, както и отделен подокеански кабел свързан със САЩ. Има слухове че се поддържат директни връзки с подобни инсталации в северозападен Китай и свръх секретната база на САЩ на Южния полюс.

Умера остава част от глобалната мрежа и е свързана с голям спектър експерименти на базата на ниски честоти и резонанс в сътрудничество с Пайн Гап и базирания в Аляска проект HAARP. Северозападен Кейп може да е ключова точка в контролирането на магнитното поле над голяма част от южното полукълбо.

При инсталацията в Джералдтон, основните партньори са САЩ и Австралия. На базата на споразумение между САЩ и Великобритания, британците и други членове имат достъп до информацията, когато това се счита за необходимо. Контролиращите това свръхмодерно съоръжение са американската NSA и австралийската DSD. Оттам се следи цялата австралийска телекомуникационна система. Всички влизаци и излизаци международни телефонни разговори, телекси факсове и радиопредавания.

Джералдтон е една от най-скъпите инсталации, които са строени някога. Източник казва, че реалните суми са от порядъка на милиард и 400 милиона долара, като системата може да извършва световно тайно наблюдение и една от неговите главни цели е да събира информация от цял САЩ.

СЛУЧАЙНО ВИДЯНОТО НЛО В ХАНГАР В БАЗАТА ИЙСТ СЕЙЛ

Авторът на „Крепостта Австралия“ казва че НАСА използва редовно съоръженията на базата в Ийст Сейл, Виктория, а много други американски и чуждестранни самолети са били виждани там заедно с други странни летателни апарати които оперирали главно през нощта и изглеждали подобно на американските стелт самолети. От края на 40-те години в сътрудничество със САЩ и други

големи световни правителства Ийст Сейл се превръща в основна база за НЛЮ изследвания и прибиране на катастрофирани НЛЮ.

Интригуваща история била разказана на автора от пенсиониран телевизионен ръководител, който бил менажер в новинарския департамент на голяма ТВ станция в Мелбърн. Той бил убеден, че историята е истинска и че не може да има съмнения в думите на своя отговорен екип.

През средата на 80-те години новинарския отдел на телевизията получил стандартна молба от военновъздушната база в Ийст Сейл за снимачен екип и репортери, които да присъстват на откриването на нова административна сграда от Министерството на Отбраната.

На определеният ден двама оператори, асистент и репортер поели в компанията на хеликоптер към Ийст Сейл като имали разрешение да кацнат на хеликоптерната площадка. Денят бил топъл и ясен и поради ранно тръгване те пристигнали 45 минути преди определеното време. Били посрещнати от двама въоръжени гарда, които били много приятелски настроени и изобщо не показали възмущение че са пристигнали по-рано от определеното. Гардовете им казали да изчакат в зоната до площадката и обяснили, че ще дойдат да ги вземат по-късно. След няколко минути групата решила да разгледа другите хеликоптери които стояли на площадката и да направят някоя друга снимка като допълнение към материала.

След като поогледали хеликоптерите, хората с камерите излезли от зоната на площадката така че да могат да снимат някои от големите хангари, които се простирали из базата. Един такъв хангар се намирал на 90 метра вдясно от тях и две странични врати били частично отворени. Като добри любознателни новинари, те решили да погледнат вътре. Докато вървели към хангара забелязали колко тихо било около тях и освен факта че имало хеликоптери, базата изглеждала все едно че в нея няма човешки живот. Те се забързали и скоро се озовали пред вратите на хангара. Това, което видели вътре ги накарало да спрат и да се зачудят какво всъщност виждат. Към края на хангара имало голям металически сив диск стоящ на три къси крака. Бил около 60 фута в диаметър като централната му височина била 18 до 20 фута. Около дясната му страна имало изградено скеле с платформа която се простирала до крива горна врата която се намирала близо до горния край на обекта. Те забелязали и нещо подобно на малки прозорци от всяка страна на вратата.

Не било необходимо много време за да разберат че се намират пред нещо доста необикновено и тяхната незабавна реакция била да пуснат видеокамерите и да запишат колкото се може повече. Разходили се около обекта забелязвайки различни детайли, включително маркировка на различни места която изглеждала като корейски скрипт. Като минали зад скелето те приближили до светъл мобилен офис и за тяхна изненада видели че вътре има трима души.

Имало стар човек без коса в бяло работно облекло, който говорел на двама по-малки човека в центъра на офиса. Изглеждало че гледат различни рисунки на малка масичка и били толкова погълнати от това което правели, че не забелязали двамата оператори да ги снимат през вратата и страничните прозорци. Минала около минута и тогава високия мъж се огледал и се озадачил от присъствието на двамата оператори. Той отишъл до вратата и ги попитал дали генералния щаб иска още снимки и защо не са му се обадили затова. Операторите му казали че просто разглеждат и нямат нищо общо с генералния щаб. Лицето на човека се променило от почуда до абсолютен ужас. Той започнал да им крещи да останат на място и грабнал телефона. В този момент двамата оператори решили че е време да си тръгнат и бързо стигнали до вратата на хангара. Били стигнали почти до

хеликоптерната площадка когато ги пресрещнала една кола. От нея изскочили четири гарда включително единия, който срещнали преди половин час. Той се усмихнал и ги питал какво правят. Те също се усмихнали и обяснили че са разглеждали наоколо и били особено заинтересувани от новия самолет който видели в хангара.

Офицерът се замислил за няколко секунди и после казал че зоната е забранена за снимане без разрешение и за съжаление трябва да им вземе касетите и ще им бъдат върнати след като бъдат проверени. После казал че е време да отидат в новата сграда на щаба и да се пригответ защото министъра на отбраната щял да пристигне след 15 минути. Нищо повече не било казано и нищо повече не се случило.

На път за Мелбърн операторите дискутирали това, което били видели в хангара. И двамата знаели че това не е нормален самолет и решили, че това е една от тези летящи чинии за които били чували от години. Имало също нещо много странно около двамата малки мъже в мобилния офис. Когато помисли малко осъзнали, че големината им била като на 5 годишни деца, но изглеждали много по-стари. Чудели се дали не са джуджета, но пък защо ВВС ще назначат подобни хора? Просто имало нещо гнило.

Няколко дни след случката 2 нови касети пристигнали в ТВ станцията. Имало бележка от ВВС че оригиналите били повредени случайно и да приемат новите касети с техните комплименти.

АМЕРИКАНСКАТА БАЗА НА АНТАРКТИКА

Въпреки че не се намира на австралийския континент, тайната Американска Антарктическа База е съществена част от американската мрежа свързана чрез сателити до Пайн Гап и други бази в Австралия, Крайстчърч в Нова Зеландия и Пунта Арена в Южно Чили и по-старата база на ЦРУ/NSA в Кейп Таун – Южна Африка – според автора на „Крепостта Австралия“.

Базата е строена главно под леда. Това било направено чрез изкопаване на големи ровове, където били пласирани сгради в спретнати редици. Рововете били след това покривани с лед и сняг. Поради естествено ледено натрупване през годините, базата сега е дълбоко под повърхността на ледената шапка.

Поради големите въздушни пространства в рововете (сега тунели) околната температура на въздуха се покачила до нива над замръзването, без да се засегне околния лед. Това в комбинация със самостоятелно отоплените сгради ги прави комфортно място за живеене.

Главната цел на базата изглежда е строго секретни експерименти в областта на електромагнетизма и земното магнитно поле. На практика тези дейности са толкова тайни, че персонала е доста враждебен към всички неканени посетители, въпреки че подобни посещения не са много чести. Един такъв случай е свързан с австралийски милионер и любител на приключения – Дик Смит в края на 80-те години. Г-н Смит бил на трансполарен полет в своя частен джет, когато се натъкнал на лошо време и силен насрещен вятър. За да се подсури, той решил да се приземи в американската база и да помоли за допълнително гориво. След това той описва пристигането си като доста неприятен инцидент. Въпреки че администрацията на базата знаела кой е той, бил посрещнат от ядосана група въоръжени мъже, които му казали че няма право да е там и да заминава веднага. Той им казал че има нужда от гориво и че ще плати за него. Това било посрещнато с отказ и заповед веднага да напусне.

Командира на базата заповядал това по възможно най-грубия начин. Дори г-н Смит започнал да се бои за живота си. Когато напуснал базата той решил да отиде в руската база, където бил топло посрещнат и приет за 24 часа, като му осигурили добри условия за престой. Дори му дали гориво напълно безплатно. Когато се върнал в Австралия той направил доста злобни коментари за своето посрещане в американската база на Южния полюс.

Австралийски учен, който прекарал година заедно с изследователския екип на Южните сияния на основаната австралийска антарктическа база, която се намира в Маусон, казал на автора на материала много интересна история за американските дейности в региона. Той споменал че когато американците извършвали своите редовни експерименти ставали големи промени в сиянието и комуникациите били засегнати. Той не знаел какво точно правели, но мислел че насочват електромагнитна енергия в земното електромагнитно поле, което причинявало смущенията в сиянието. Той се съгласил че това вероятно е свързано с HAARP експериментите в Аляска, тъй като чул че ефектите при северните сияния са подобни.

СЛЕДЯЩАТА СТАНЦИЯ В ТИДБИНБИЛА

Следящата станция в Тидбинбила се намира близо до Канбера и е най-важната в Австралия. Изградена съвместно споразумение между Британия, Австралия и САЩ тя е основна част от американската космическа програма. Тя е също особено важен контролен център за орбиталния телескоп Хъбъл. Фактически първите снимки предадени от телескопа били получени от Тидбинбила и те причинили доста сериозни тревоги.

Научен съветник на австралийското правителство казал на автора че е бил в базата когато пристигнали първите снимки. Те ясно показвали слънчеви системи около близките звезди към които телескопа бил насочен. Според този съветник можело да се различат повече от 50 нови слънчеви системи в първите няколкостотин снимки. Изглеждало очевидно че на практика всяка звезда има слънчева система от един или друг тип и доказателствата пристигащи в Тидбинбила били неоспорими. Разкритията причинили вцепеняващ ужас в персонала на контролната зала и в частност сред американците, които били ядосани че британци и австралийци били част от тези разкрития. Бързо била свикана среща и въпреки че всички присъстващи имали секретен достъп, им било казано че е от огромна важност нищо да не излиза и че не трябва да говорят за това, което са видели.

Един американски учен казал че обществото не трябва да знае за тези нови планети тъй като ще започне да си задава въпроси и кой знае докъде ще доведе това. Трябвало да се пази в тайна. Но как резултатите от толкова публично събитие можели да останат тайна? Отговорът бил много прост – да кажат на хората че поради някои грешни изчисления телескопът не е могъл да направи ясни снимки. Трябвало да бъде модифициран преди да може да бъде използван правилно, а тези модификации можели да бъдат извършени само от космическата совалка след 2 години.

Историята била възприета без въпроси и НАСА била „щастлива” да поеме вината. Те били направили толкова голяма инвестиция в телескопа, че не било трудно да „усвоят” допълнителни правителствени пари, за да направят така наречените поправки.

НАСА била в идеална позиция. Можела да прави обширни тествания с телескопа в пълна тайна тъй като се смятало че не работи. Вратата била отворена да се правят подобрения и да се погледнат отблизо тези планети. Нова камера струваща 100 милиона била построена и модификация към

вторичната огледална система, която можела да бъде настройвана от Земята била проектирана и произведена на подобна цена. Захранващата система била разширена, за да може да поддържа нарасналата консумация на ток на новата камера и интегрираната компютърна система. Много рядко учените имат възможност да тестват оборудване по този начин и след това да правят модификации на каквато и да е цена. Телескопа Хъбъл бил пуснат след това и резултатите били доста задоволителни. Всички снимки са внимателно проверявани и дори филтрирани преди да бъдат пуснати до други учени. Капака е спуснат и ще бъде така още доста време.

РАДИО ТЕЛЕСКОПА ПАРКС – НОВ ЮЖЕН УЕЛС

Намиращ се в красива местност в Нов Южен Уелс, радиотелескопния комплекс Паркс е може би най-важния от този тип в света. Големи съоръжения съществуват в северното полукълбо, но никой от тях няма предимството на чист и директен прозорец към Млечния Път.

Паркс е замесен в американската космическа програма и много големи изследователски проекти в последните 30 години (статията е писана 1996 г.). Според правителствен източник той засякъл интелигентни сигнали от космоса преди повече от 25 години и редовно след това. Може би най-публичния проект на Паркс е търсенето на извънземни форми на живот – програмата (SETI), която била внезапно прекратена през 1995 г. Тя трябвало да бъде прикритие и да напомня на обществото че няма нищо там горе и ако има то е много далече и не може да бъде намерено. За нещастие на тайните правителства нещата не се подредили както те очаквали. Паркс имал прекалено голям брой позитивни идентификации на извънземен живот. Шалтера трябвало да бъде дръпнат преди нещо съществено да излезе наяве. На обществото било казано че понеже нищо не можело да се намери, проекта ще бъде прекъснат за да не се хаят повече излишни средства.

Резултатите от обширните изследвания на радиотелескопа показали някои странни резултати. Интелигентни радио и дори телевизионни сигнали били идентифицирани в няколко части на галактиката идващи от зони до 3 хиляди светлинни години от Земята. Съдържанието на тези предавания е класифицирано над строго секретно, тъй като те показват, че технически цивилизации равни или превъзхождащи нашата са били доста активни преди повече от 3000 години. Без съмнение най-интересният материал от всички бил телевизионните снимки, които очевидно показвали дневния живот на известен брой извънземни цивилизации.

NSA имала тясно сътрудничество с Паркс и имала постоянна връзка с персонала там. Съоръженията на Паркс са дефакто преден пост на мрежата за събиране на данни на NSA.

Нищо не е сигурно, освен очевидните масови подготовки които се правят за да подсигурят австралийския континент от някакъв катаклизъм.

Авторът на „*Крепостта Австралия*” споменава, че доколкото е било възможно информацията съдържаща се в материала, е била проверявана и където е било възможно са били правени опити да се потвърди истинността. Въпреки всичко трябва да се има предвид че някои информации може да съдържат неточности поради невъзможността да се потвърди източника. Въпреки всичко, автора счита огромната част от информацията да е обоснована и вярна.

Трябва също да се отбележи, че много от доставилите информацията са изискали техните идентичности да бъдат прикрити по начин, по който да не могат да бъдат разкрити. Това включва дребни изменения за да се постигне прикритие и същевременно да не компрометира самата информация.

СЛЕДЕНЕ НА ДЕЙНОСТИ ДЪЛБОКО В КОСМОСА

Казва се че истинските тайни са в Канбера, а не в Алис Спрингс при следящата станция в Тидбинбила, малко извън Канбера. Освен че следи и контролира военни сателити е замесена в контрол над дълбокия космос. И в частност следенето на летателни апарати, които участват в интерпланетарни мисии.

Комплексът е съоръжение на НАСА и се ръководи на базата на споразумение между Австралия и САЩ. Сведения идващи от работещ в базата включват информации за контрол над времето, НЛО, сателити-убийци и др. Има огромен хай-тек операционен хъб в Канбера.

ПАЙН ГАП ЗА ЕЛИТА СЛЕД СРИВА НА СТОКОВАТА БОРСА

Д-р Жий пише че няколко пъти местни са виждали бели дискове с диаметър 30 инча да бъдат разтоварвани от големи американски товарни самолети на летищата обслужващи Пайн Гап с емблема USAF на тях. Много мебели са доставяни със самолет и от САЩ.

Местните казват че огромни количества храна се складира в огромните хранилища на това което може би е подземен град на няколко нива. Д-р Жий споделя че ако акциите на стоквата борса се пуснат в продажба едновременно, това ще породи срив на борсата от такава величина че всички национални икономики ще колабират едновременно. Парите ще станат нищожни, а (планирания) риск от глобална конфронтация ще бъде доста висок.

Целта на Пайн Гап и други подземни бази тогава, би била очевидна. Ако избухне глобална конфронтация, тези бази ще послужат за безопасно място за политиците и техния обслужващ персонал, както и за международните финансисти, техните семейства и приятели. Ще бъдат въведени пластмасови карти, всички собственически права ще бъдат забранени и ще се създаде Световно Правителство, което „ще осигури мир”. Те могат да направят американската валута нищожна във всеки един момент и да поставят всеки под контрол със своята глобална кредитна карта. Нашите нови „господари” ще кажат че имат подкрепата на извънземните и че сме в навечерието на златна ера и това ще бъде най-зловещата диктатура позната на човечеството според Д-р Жий.

КАКВО ОЩЕ ИМА В ПАЙН ГАП?

Стан Дейо също пита дали е възможно Пайн Гап да е град сътворен от хората с много нива, който да се използва за приютяване на ключов американски персонал ако се случи някакъв катаклизъм. Сред някои от големите доставчици и проектантите в Пайн Гап са Collins Radio, McMahon Construction, L.T.V, конгломерат от производители на електроника и летателни апарати както и I.V.M.

Стан казва че се носят слухове, че има супер компютърни системи на Ай Би ЕМ на платформа дълбоко под съоръжението. Ай Би ЕМ има компютри които могат да разпознават както глас, така и визуални мостри. Тяхната основна памет надминава 2,000,000,000 байта. Първите 2 антени за контрол и комуникации със сателитите били построени през 1966-67 г. Пайн Гап започва да работи през 1970 г. През 1974 г. неоторизирани снимки и друга информация от инсталацията са продадени на Русия.

През 1991 г. Пайн Гап има основна роля в следенето на иракските ракети СКЪД, като са използвани сателитни снимки и да се следят иракските военни части. През 1996 г. свидетели са видели триъгълен летателен апарат да катастрофира или приземява рязко в зона западно от Пайн Гап. Диън Харисън от Австралийското уфоложко списание прави добро описание на Пайн Гап и казва че има 18 сателита и контролни антени, които правят базата една от най-големите сателитни контролни станции в света за сателити поставени във фиксирана орбита над екватора.

Последните сателити са с диаметър 300 фута. Те прихващат сигнали в VHF, UHF и милиметровите честоти. В тази честоти има 4 категории сигнали. Първата категория следи сигнали които се излъчват от развити оръжия и в частност балистични ракети.

Първите сателити проектирани затова следели руските програми за ракетно развитие, а сега следят други държави. По-новите сателити сега са главно за Русия. Информацията се споделя.

ТЕХНОЛОГИЧНИТЕ ПОСТИЖЕНИЯ НА ПАЙН ГАП

Втората категория следи сигнали от големи радари, включително тези асоциирани с антибалистичните ракетни полета, защитни въздушни радари, радари на кораби. Анализата на това дава доста информация за способностите на тези антиракетни системи в доста полета на въздушната отбрана по света. Трето прихващането на комуникациите на другите сателитни системи, тоест комуникацията която отива от земята към комуникационните сателити, които също са базирани на фиксирана орбита.

Подслушващи сателити паркирани близо до комуникационните сателити. Накрая те следят широка гама други микровълнови емисии от земната повърхност включително телефонни обаждания на дълги разстояния така че да могат да следят военни, политици и правителствени агенции или частни граждани.

Диън казва че сателит може да бъде поставен над определена държава и да прихваща микровълновите емисии идващи от нея. Сателитите са под контрола на ЦРУ, които на свой ред отговаря пред НРО (Национален Разузнавателен Офис).

Има 8 големи куполни радара, които покриват частите на антената като я предпазват от пясък и т.н. като ѝ скриват насочването от шпионски сателити. Има различни комуникационни инструменти: HF радио, подземен кабел, телефон и телекс, 2 сателитни комуникационни терминала за които се грижат средно 1 200 души персонал. Персоналът трябва да носи цветна кодирана идентификация която да съвпада с цветовата гама минаваща по стените.

Има директни връзки от Пайн Гап до американските бази на Филипините, Гуам, Крюгердорп, Южна Африка и до базата Амундсен на Южния полюс.

КОМПЮТЪРНАТА СТАЯ В ПАЙН ГАП

Компютърната стая е почти 5 600 метра и операторите използват слушалки, за да комуникират един с друг. В централната операционна сграда на Пайн Гап хора държат сателитите и антената фокусирана над сигналите които прихващат. След това персонала обработва огромното количество информация от прихванатите сигнали. Сигналите се анализират след това за разузнавателна информация.

До 1980 г. на австралийците не бил даван достъп до гласовите прихващания, които идвали в секцията за анализ. Но сега те имат пълен достъп до всички зони освен криптографската стая, поне официално. Компютри на компанията Univac криптират трансмисии, включително гласови, които се пращат после до Редондо Бийч в Калифорния. Около 25 до 30 съобщения се изпращат от Пайн Гап всеки ден до САЩ и около половината отиват до щаб квартирата на ЦРУ в Лангли, Вирджиния.

Въпреки че понякога данните се изпращат директно към щабквартирата на НРО в Пентагона или до щабквартирата на NSA в Мериленд, Диан пише че има група, която се събира всяка сутрин за да реши кой ще се подслушва в следващите 24 часа, за да се фокусират антените на сателитите или кой извършва ракетен тест или пък ако има някъде политическа криза.

В своята книга Алън Хоуард пише че Пайн Гап има много нива под земята точно както Пентагона и Белият дом.

Компютърната стая в Пайн Гап когато била нова, била една от най-големите компютърни зали в света, а сега е станала 3 пъти по-голяма. Има над 1 000 души персонал. Подобна станция на Пайн Гап има в Южна Африка с 1 200 души персонал. И тя е свързана с нискочестотната станция на Южния полюс.

Д-р Жий пише че Пайн Гап има огромни компютри свързани със САЩ, Южна Африка, Гуам, Канбера, Антарктика и т.н., които събират информация от тези държави относно финанси, технологии и всичко свързано с обикновения гражданин.

Базата на Южния полюс Амундсен-Скот се намира на чувствително магнитно място за нашата планета и затова притежава оборудване подобно на Пайн Гап. Цялата информация за повечето обикновени граждани от Западна Европа се събира там в банки памет дълги десетки метри под ледената шапка. Компютрите в Канбера са свързани с всички банки, всяка поща, всички телефони, полицейски станции и митници, всяко пристигане или заминаване по въздух или море отива в базата данни, които събират информация за всички частни граждани в САЩ и Европа.

КОНТРОЛ НАД СЪЗНАНИЕТО И СЛЕДЕНЕ ОТ ПАЙН ГАП

NSA контролира над 2 000 електронни станции за прихващане със 130 000 души персонал по света. Основната цел на NSA била да започне да дешифрира извънземните комуникации, език и да установи диалог.

През 1983 г. NSA установява световна компютърна мрежа свързваща 52 отделни правителствени системи използвани по целия свят. Цялата информация пристига в щабквартирата на NSA в Мериленд. Така че те могат да се включат във всеки телефонен разговор и съобщение в САЩ, Британия и Австралия използвайки американската база Пайн Гап и новата инсталация Джералдтън в западна Австралия.

Патрик Пул пише много подробен анализ и ето обобщение: Ешелон е базиран в Пайн Гап и е технологична шпионска система която прихваща всички телефонни обаждания, факсове, имейли и телекси по света главно чрез сателит. Плюс това следи други сателити, микровълнови сигнали, клетъчния и оптичния трафик. Разговори в реално време в САЩ могат да се подслушват от станция на Ешелон в Менуит Хил, Великобритания.

Въпреки че Великобритания позволява подслушване на своите граждани, Менуит Хил и Пайн Гап покриват американските граждани. Станциите на Ешелон са навсякъде по света. Няма комуникационен сигнал, който да избяга от електронната мрежа.

Програмите за гласово разпознаване превръщат говора в текстови съобщения за допълнителен анализ и могат да се целят точно определени гласове така че всеки разговор който проведат да се записва. На всяко съобщение се дава код в 4 цифри за неговия произход. Например 5535 за дипломатическия японски трафик. Съобщенията се предават до щабквартирите на останалите агенции чрез глобална компютърна система, която действа като нервна система.

НЯМА КЪДЕ ДА СЕ СКРИЕТЕ

Текс Марс пише че скенери ще ви идентифицират по формата на вашата ръка, крака, лице или глава, пръстови отпечатьци, кръвна група, ДНК, ирис и глас. Сателитни камери ще могат да ви локализируют от чипа в картата ви и никой няма да може да купува и да продава без нея.

База данни с ДНК проби от кръв на новородени има още от 60-те години, а освен това военните и престъпниците също са в базата данни. Джон Сейнт Клеър Аквей пише в книгата на Текс, че

мисията на NSA се е развила в програма за декодиране на електромагнитните честоти в околната среда, така че да могат безжично да се подслушват компютри и да се следят хора по електрическите потоци в техните тела.

Всичко в околната среда с електричен поток в себе си има и магнитно поле около себе си което издава електромагнитни вълни. NSA/министерство на отбраната са разработили дигитално оборудване, което може дистанционно да анализира всички обекти независимо дали са правени от хора или са органични, които имат електрична дейност. Мишена с биоелектрично поле може да бъде дистанционно засечена и следена 24 часа на ден.

NSA записва и декодира индивидуални мозъчни карти на хиляди хора. Говорните центрове на мозъка могат да бъдат използвани за вербални мисли, така че някой да се манипулира като получава слухови халюцинации. Визуалната памет може да бъде видяна като образ на видео монитор.

Персонала на NSA може да поставя образи в мозъка на някой докато той е във фаза REM на съня за мозъчно препрограмиране. Така че настоящите мисли образи и звуци могат да бъдат декодирани, прочетени и променени от най-мощните компютри на NSA в света.

ДАЛИ ПРОГРАМАТА „ЗВЕЗДНИ ВОЙНИ” СЕ Е ИЗПОЛЗВАЛА ЗА СЛЕДЕНЕ НА НЛО?

Изследванията за програмата Звездни войни, която сега оперира в Пайн Гап са се извършвали на базата на споразумението между САЩ и Великобритания. Това включва цялата мрежа от сателити, които имат мощни лазери и лъчеви оръжия. Между 1982 г. и 1988 г. 22 британски учени работещи по тези проекти умрели при мистериозни обстоятелства.

Някои казват че са били замесени в работа по създаване на „знака на звяра” – микрочип имплант. Когато Джордж Буш старши увеличи средствата за „Звездни Войни” Горбачов участвал в дискусиите за развитието на лунната база и съвместна мисия до Марс.

Някои считат че програмата „Звездни войни” е била направена за защита на Земята от извънземна инвазия. Американците поискали от Австралия да увеличи военните си разходи, за да помогне в случай на война между САЩ и Китай използвайки „Звездни Войни” от базата Пайн Гап както и британските инсталции.

Китай развива своето космическо разузнаване. Имайте предвид че има много паднали чинии в Китай и е възможно те да са успели да ги възпроизведат по метода на обратното проектиране. Не им се наложи да мислят много време, за да изкопират последните ядрени технологии от САЩ. Дали китайските дискове ще представляват бъдеща опасност?

ИЗПОЗЛВАТ ЛИ ИЗВЪНЗЕМНИТЕ КОНТРОЛ НАД СЪЗНАНИЕТО ПО ХОРА В ПАЙН ГАП?

Австралийски вестник пише през 1974 г., че САЩ са провеждали свързани с електромагнитното задвижване от 1966 г. насам и че във връзка със сигурността на проекта хипнотични и постхипнотични ключове са били имплантирани в персонала преди да бъдат одобрени за проекта.

Д-р Жий пише че служителите в Пайн Гап, които работят в базата и особено тези, които се занимават с електромагнитния проект за задвижване са преминали през мозъчна промивка и дори имплантация на черепни устройства. Най-мощният контрол над съзнанието е все пак травмата – базирана на създаване на множество личности, които са отделни персонажности в части от мозъка.

Изглежда че електронния мозъчен контрол е насложен над това. Съзнанието на жертвата не може да мисли отвъд електронния мозъчен контрол. Чрез импланта могат да се подават инструкции директно в мозъка.

През 70-те години в един от масивните компютърни центрове на Новия Световен Ред в Аляска, инженер, който бил част от строежа на центъра разкрил възможностите на обекта. Подобни центрове имало в Южна Африка и в Пайн Гап. Тези три местоположения формирали триъгълник на планета и базите трябвало да се поставят точно на тези места поради естествените силови полета на планетата.

МОЖЕ ЛИ СВЕТА ДА СЕ УПРАВЛЯВА ОТ КОМПЮТЪР?

Очевидно тези компютърни центрове на звяра (справка Библията с числото на звяра) се състоят от редици след редици последни модели компютри като всеки имал няколко дузини хора, които да ги управляват. Дори през 70-те оператор можел да говори на компютъра и той му отговарял. Ако бил питан за всеки човек на планетата, можел да вади всякаква информация дори как да бъде убит или изолиран.

Всички хора около субекта можели да бъдат манипулирани, да бъдат разкрити и да се даде точен план. Казва се че Клинтън се е консултирал със супер компютъра. Контрольорите могат да контролират света през компютъра. Те складираат огромно количество персонална информация за мисловния процес на хората и се прави електронно следене така, че да могат да се четат мислите като компютъра съхранява информацията, за да може да я използва в бъдеще.

Хората които изобретяват и работят с нови технологии казват че тази технология е стара. Сега се използват огромни невронни компютри, които притежават изкуствен интелект, който използва невронни процеси като човешкия мозък. Война може да бъде създадена между всеки две страни само като се пита за конкретна държава и после как да стане. Има мрежа от компютри подобни на тези на Компанията Крей.

Подобна система може да складира 5 трилиона страници текст и да работи с тези данни със светлинна скорост. Инженера споделил, че тази система била стара още през 1973 г. и затова разкрива информацията.

ДАЛИ СУПЕРКОМПЮТРИ КОНТРОЛИРАТ НАШАТА РЕАЛНОСТ?

Ал Биелек също казва че извънземни са дали информация, за да се построят тези компютри в Монтоук и които се използвали за създаване на портали. Компютър изпратил Едуард Дънкан Камерън обратно в 1943 г., за да унищожи кораба Елдрижд. Той казва че радиочестотата използвана в Монтоук била 435 MHz, което е честотата на цялата вселена. Тази честота била използвана, за да се създадат време-пространствени тунели до Марс.

Свръх напреднала технология била използвана от д-р Джон фон Нюман и трима учени включително двама от бъдещето, за да поставят Земята в друга времева линия през 1963 г. Монтоук има главни времеви линии, които минават през него. Днес деветте компютъра на звяра са много по-добри в сферата на речта от трите компютъра през 1973 г. Те могат да чуват човешки глас, да определят езика и да отговарят.

Тези компютри свързват директно хиляди мозъчно контролирани роби и чрез различни методи почти веднага контролират тяхното поведение.

Анонимен бивш правителствен източник казва, че ако в човешкия мозък има имплант, той може да взаимодейства с компютъра „звяр“, който да действа като огромно хранилище на човешко познание и да отговаря мигновено на всякакви въпроси. Ако човешкия мозък има някакъв тип холодек за виртуална реалност, компютъра дори може да разходи „роба“ в свят по нищо неразличим от действителния.

Из книгата „Технореалности“ на Кристи Веризмо и материала „Крепостта Австралия“

http://members.iimetro.com.au/~hubbca/fortress_australia.htm

Превод: Alien

Редакция: Н.